

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 30. aprila.

Minulo je že dvajset let, odkar so dani novi ustavni zakoni, toda še sedaj se neso uresničili v vsem svojem obsegu. Posebno član XIX. v škodo slovanskemu prebivalstvu naše države še ni izvršen, posebno pa v škodo nam Slovincem. Ves naš boj zadnji desetletji suče se okrog tega člana in reči moramo, da danes nesimo dosti na bolj, nego smo bili pred dvajsetimi leti v tem oziru. Vse kar smo dosegli je še jako negotovo in nam lahko odnese prva sapa. Nobena vlada do sedaj tudi ni storila potrebnih korakov za uresničenje tega zakona.

Podobno je, da Nemci neso nikdar mislili uresničiti ta člen in so ga le zavoljo lepšega vzeli v ustavo. Saj sedaj njim ni nič na njem in bi ga radi razveljavili, ko bi ga le mogli. Vsi predlogi o uvedeni nemškega državnega jezika vsaj merijo na to, da se ta član spravi ob veljavo. Sicer se pa ne smemo čuditi, če se Nemci ne naudušujejo za ta član, saj jim ni v nikakeršno korist.

LISTEK

Slike kazaške.

Tomko.

(Česki napisal E. Jelinek.)

(Dalje.)

Živel je tedaj v vasi mlad Kazak Tomko, sirotek brez varuha in brez vzgoje. Dorastel je nekako po vzgladu inih in, ko je dorastel še bolj, — zaljubil se je po vzgladu inih. Toda žalibog, sreča mu ni bila posebno mila. Hodil je za črnobrivo devojkjo (kosti jej trohne že davno v mogli) in mislil je, da je svida. Pravili so mu izkušenejši Kazaki, da to ne gre kar tako, a Tomko ni verjel in uveril se je stoprav tedaj, ko je videl na lastne oči, ko je vedel Taras Oksano v mesto — k popom. In tega Tarasa je črtil Tomko že od mladih let. Bil je Taras malovreden Kazak: ko se mu je nekaj čreda konj razgubila po stepi, zvrigel je vse na Tomka in Tomko je imel od tega mnogo sitnostij. Toda to in ine krivice bil bi mu Tomko odpustil; v srd vzkipela je kri Kazakova stoprv v

A vender moramo biti Nemcem hvaležni, da so vsprejeli ta člen v ustavo. Vsekako so vsaj sprva Nemci več storili za uresničenje ustave nego Slovani. Ko bi bili poslednji se takoj postavili na strogo ustavno stališče, preverjeni smemo biti, da bi danes bil položaj Slovanov v naši državi ves drugačen, nego je pa v resnici. Marsikaj smo sami zakrivali in najslabše je pa še to, da še sedaj mnogi slovanski zastopniki ne spoznajo pravih slovanskih interesov in hodijo po napačnih potih. Slovanov še neso spametovale bridke skušnje poslednjih dvajsetih let.

Največ so krivi Čehi, da Slovani neso več dosegli v Avstriji. Dali so se od fevdalnih veleposestnikov zapeljati, da so se postavili na stališče češkega državnega prava. Njih stališče je bilo popolnoma nasprotno ustavi, katera ne pozna nikacih deželnih predprav. Če Čehi torej neso hoteli priznati ustave brez vsacih pridržkov, so se tudi odrekli vsem dobrotam, ki jih jim daje ustava. Trkali so na svoje stare deželne pravice in njih državni poslanci so se rajši doma držali, nego bi pa bili šli v državni zbor na Dunaj.

To seveda je bilo le Nemcem v korist. Lepo pobotali so se s Poljaki in lahko so potem utrjevali si svoje gospodstvo. Le tako je bilo mogoče, da so se tako utrdili, da jih še danes ne moremo pognati prav iz njihovih postojank.

Vse drugače bi se pa bilo razvilo državno življenje v Avstriji, da so Čehi polnoštevilno prišli v državni zbor, ko se je proglasila sedanja ustava ali pustili samo zastopnike fevdalnega veleposestva čepeti doma. Član XIX. ustave bi bil dobil izvršilni zakon. Saj je dotični državnozbornski odsek tedaj sam spoznal, da je tak izvršilni zakon potreben in se dela le zategadel ni lotil, ker ni bilo v državnem zboru tudi čeških poslancev. Poljaki bi bili nastopili drugačno politiko, ko bi bili v Čehih imeli močno podporo in Nemci bi nikdar ne bili postali tako mogočni, kakor so sedaj.

Čehi so po svoji veljavi in kulturi bili poklicani, da prevzamejo vodstvo Slovanov v naši državi. Njih napačna politika je pa zbegala in na napačna pota spravila vse druge Slované avstrijske. Vsak je hodil svoja pota. Poljaki so se postavili čisto na svoje stališče in ker imajo dosti

trenotku, ko mu je Taras zvičajno odvedel dobro Oksano k popom. Sama bi tega gotovo ne bila učinila, niti dovolila brez nekakih čarov.

Tomko pa se ni dolgo pripravljaj na Tarasa. Nekako tretji dan nastal je požar v Tarasovej koči in ker je bilo suho in veterno, oprijel se je brzo i ostalih koč. Do jutra bila je upepeljena vsa vas in niti jeden Kazak ni imel glave kam položiti.

Sumnja je padla takoj na Tomka in Taras je bil prvi, kateriga je ovadil pred sodiščem. Ni bilo sicer dokazov, nihče ni zasačil Tomko ob zločinu, ali po strasti potrli Kazak obnašal se je pred sodiščem tako nesrečno, da ni le sumnje od sebe odvrgnil, marveč razjaril sodišče proti sebi: Obsodili so Tomka na 10 let v prisiljeno delo v Omskej guberniji v Sibiriji. Ondaj je bil Tomko zelo mlad.

Vidite, to je, kar so „Sodice“ Tomku stkale. Deset let pokoril se je za težki svoj greh, v desetih letih se je popolnoma izspremenil, ali kazaški greh je ostal greh. Po desetih letih težkega življenja pokore vrgel je s sebe okov zločinca, da bi se ločil od tega ledenega kraja, od domovine roparjev in trpenja, da bi se povrnil v naročje Ukrajine, te mile Kazačine.

poslancev, so si od Nemcev znali pridobiti mnogo predprav in ugodnostij, tako da njihov položaj v Galiciji v narodnem oziru ni bil baš slab. Slovenci in Dalmatinci so pa ustopili v klub nemških konservativcev in tako se podvrgli skoro popolnoma uplivu Nemcev. Ker so bili premalobrojni tudi nič opraviti neso mogli. V državnem zboru so torej lahko odločevali Nemci, kakor so hoteli, ker je mnogo zastopnikov slovanskih mankala, drugi so pa bili razcepljeni mej sabo. Ni čuda torej, da Slovani neso mogli si ničesar pridobiti.

Položaj Slovanov bil je vedno slabši in bi se bil še vedno slabšal, da neso razne napake liberalcev in pa vnanji dogodki spodkopali ministerstva Auespergovega. Tega ministerstva pa neso spodkopali Slovani, temveč višji uplivi, oziri na višjo državno politiko. Zaradi Slovanov bi nemški liberalci lahko vladali še danes.

Z nastopom Taaffejeve vlade se je bila Slovanom zopet ponudila prilika, da si zboljšajo svoj položaj. Vse je kazalo tedaj, da bode za Slované avstrijske začelo sijati lepše solnce. Čehi prišli so v državni zbor in z njimi imela bi bila nastopiti za Slované boljša doba. Toda takoj z začetka zagazili so češki zastopniki v staro napako. Namesto da bi se postavili na jedino pravilno stališče, na ustavo in prevzeli vodstvo Slovanov, so pa zopet naglašali le svoje stare deželne pravice. Posledica temu je bila, da so slovanski poslanci v državnem zboru ostali brez vsacega skupnega programa in so hodili še nadalje vsak svoja pota. Zopet so bili izmed Slovanov jedini Poljaki, ki so se znali dobro okoristiti položaja. Največ koristi so pa imeli od spremenjenih razmer nemški konservativci, katerim delajo zastopniki slovanski tlako. Prišlo je tako daleč, da se narodne težnje povsod nazaj potiskajo in le nemškokonservativne težnje porivajo naprej. Celo v slovanskih deželah še nekateri začenjajo pobijati narodno idejo, katerej se imajo Slovani zahvaliti za obstanek svoj, in to ne Nemci, ampak celo ljudje, ki bi radi za domoljube veljali.

Naglašalo se je že, da Slovani avstrijski morajo si sestaviti skupen program. Potreba takega programa se je tudi povsod priznavala, a uresničila se ni, in se pri taci okoliščinah tudi uresničiti ne more. Dokler Čehi ne opusté stališča svojega

In kdo sešteje, koliko tisoč in tisoč korakov moral je Tomko storiti, predno je Omsko gubernijo, njen sneg in led izgubil izpred očíj. Da, ta pot je dolga in žalostna, a kdor jo hodi, pride baš tako strt — kakor Tomko.

Ali s tako nečastnim Kazakom nima niti gospod niti kazaštvo usmiljenja! Videli ste, kako so ga pozdravili, nesrečnega ka z u j e n c a.

Ko je žid izpovedal, mahnil je ravnodušno z roko, kakor bi hotel reči, da je že po vsem.

„In ne bodo z njim Kazaki govorili?“ vprašal sem po trenotku.

„Niti jeden“, odgovoril je žid odločno, izključen je na veke iz kazaške družine.“

Neprijetno me je to zbadlo in nisem tajil ugovora: „Povrati se po desetih letih, koče so že davno na novo vzrastle iz groblje . . .“

„E, kaj“, reče žid, „ni dosti na tem, kar sem povedal, ni še vse!“

„No povejte i ostalo“, vzbujal sem žida.

„Ni dosti na tem!“ ponavljal je. „Huje je bilo, kar je sledilo. Od prvega požara je naša vas prokleta. V njej gori sedaj vsako leto in vsakemu Kazaku se je upepelila od tega časa kočja

deželne prava in se ne postavijo na stališče ustave, tako dolgo je vsak skupen program avstrijskih Slovanov nemogoč. Le na podlagi ustave, ki varuje vsem Slovanom pravico narodnosti, se moremo sporazumeti.

Rado se očita sedanji vladi, da ni poskrbela, da bi izdal izvršilni zakon k 19. članu ustave. Toda vsa krivda ne zadeva vlade. Pri takih razmerah tudi ni misliti, da bi mogel državni zbor skleniti tak zakon. Saj je že državni zbor imel priložnost brez vlade ga skleniti, pa ga ni. Z leve strani državnega zbora so se stavili predlogi, da se naj uredi jezikovno uprašanje. Desnici je bilo treba samo predelati jih tako, da se bodo ujemale z duhom člana 19. Čehi in Poljaki so se postavili takoj na stališče, da državni zbor ni kompetenten o tem sklepati temveč le deželni zbori. Tako je vsa stvar ostala nerešena. Da bi pa deželni zbori reševali jezikovno vprašanje, bi bilo slabo za nas Slovence v več pokrajinah, za Rusina, moravske in šlezjske Čehi. Sploh se na ta način ne da rešiti jezikovno vprašanje. To napačno stališče zavzemajo Čehi tudi glede na urejenje šolstva.

V tem oziru pa Mladočehi neso nič boljši nego Staročehi. Poslednji bi morda že bili iz oportunitete nekoliko opustili poudarjanje prav češke krone, a pri tacih priložnostih jih pa takoj napadejo Mladočehi, češ, da hočejo izdati prava češke dežele.

Jasno je torej, da smo Slovani avstrijski sami mnogo krivi, da se naše stanje ne zboljša. Ko bi vsi Slovani se postavili na stališče ustave, ki je hkratu tudi narodno stališče, bi bil upliv Slovanov mnogo večji in tudi vlada bi se lahko lotila izvršitve člana 19, a sedaj se pa ne more, ker bi utegnil vse nje prizadevanje spriditi državni zbor, ko bi Čehi rekli, da ta stvar ne spada pred državni zbor. Od tod izvira cincanje vlade. Veseli pa nas, da že tudi na Češkem nekateri spoznavajo, da sedanja politika čeških zastopnikov ni prava. Daljši neuspehi utegnajo še vse Čehi pripeljati na pravo pot, da bodo priznali ustavo in prevzeli vodstvo avstrijskih Slovanov. Poprej pa nemamo pričakovati boljših dnij.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. aprila.

Ministerstvo notranjih zadev je naznanilo deželnim vladam in namestništvom, da okrajni zdravniki ne smejo prevzeti še službe zdravnika pri kakem zavodu in sploh ne smejo prevzeti nikacega stranskega posla, ki bi jih oviral v njihovem službovanju.

Naučno in pravosodnje ministerstvo sta naročila komisijam za juridične državne izpite in za izpite za sodno službo, da naj strožje postopajo, ker se je pokazalo, da juridični državni uradniki nemajo dovoljnega teoretičnega znanja. Nedostatek teoretičnega znanja pokazal se je posebno v Galiciji.

Pri volitvah za deželni zbor na Češkem, se bode letos pokazala velika razcepljenost mej Čehi in Nemci. Čehi so že razcepljeni v tri ali štiri frakcije: Staročehi, Mladočehi, realite in strogo katoliška stranka. Vsaka teh frakcij bode skušala nekaj svojih pristašev spraviti v zbor. Ta razcepljenost bi utegnila biti za Čehi osodepolna, da mej Nemci ne vlada jednaka razcepljenost. V nemških

volilnih okrajih bode hud boj mej liberalci, nacionalsci, in protisemiti. Zadnji čas je tudi katoliško gibanje močno mej Nemci na Češkem in snuje se nekaka konservativna stranka. Pristaši te stranke so nekda za to, da Nemci ustopijo v deželni zbor. Če bode ta stranka pri letošnjih volitvah že stopila na volišče, ne vemo, a njen nastop bi hudo zmedel štrono nemškimi liberalcem.

Že dolgo se v državnem zboru od več strani priganja, da bi se odpravila mala loterija. Do sedaj je bilo vse to prizadevanje brez uspeha, ker neso vedeli, s čim bi država nadomestila dohodke, ki jih dobiva iz male loterije. Kakor se kaže, bode se vlada nazadnje vendar odločila za odpravo male loterije. Novi ogerski minister je vsprjel v program svoj tudi odpravo male loterije, kakor smo že jedenkrat omenili. Govori se, da že avstrijska in ogerska vlada pripravljata načrte zakonov, da se odpravi mala loterija in upelje razredna loterija, kakor je v Nemčiji. Razredna loterija ni tako škodljiva za nižje razrede, kakor mala loterija ker ljudje, ki malo zaslužijo, ne morejo najedenkrat dati več goldinarjev. Sicer pa mi tudi za to loterijo neso, ter mislimo, da bi bilo najbolje, da se vse loterije odpravijo. Seveda finančni minister pa stvar presojuje z družega stališča.

Vnanje države.

Bivši kralj Milan se ne sme zmatrati za člana kraljeve rodbine srbske, tako je razsodilo mestno sodišče v Belemgradu. Znan Teodorović je namreč bil v svojem listu „Male Novine“ napal bivšega kralja Milana in državno pravdnitvo je tožilo ta list zaradi razžaljenja člana kraljeve rodbine. Sodišče je pa zavrglo tožbo z zgoraj omenjeno motivacijo. Ta razsodba je vzbudila veliko senzacijo v Belemgradu, kar si lahko mislimo.

Mnogo je to oviralo razvoj trgovine bolgarske, da iz sredine dežele ni bilo druge zveze z morjem nego skozi Carigrad. Turki so pa na vse mogoče načine oteževali promet z Bolgarijo. Zato je pa vlada bolgarska sklenila graditi železnico Jamboli-Burgas, da bode Sofija zvezana s Črnim morjem. Vladi pa primanjkuje denarja za gradnje te železnice, a Stambulov, ki je že večkrat pokazal veliko energijo, si je tudi sedaj znal pomagati. Sklenili so poslati vojake, da bodo delali to železnico. Prebivalci občin, skozi katere bode držala železnica, bodo pa morali tudi delati železnico po 10 dnij. Tako je upati, da bode železnica kmalu narejena. Seveda trgovina se bode mogla še le potem prav razviti, ko bodo dovršena dela v Burgaskem pristanišču. Omislili bodo tudi več ladij, ki bodo oskrbovale promet mej Burgasom in Carigradom in bodo tudi lahko rabile za varstvo obrežij. Železnica Jamboli-Burgas bode posebno olajševala izvoz žita.

Boulangerjevi prijatelji na Francoskem imajo prav, če trdijo, da general ni bil iztiran iz Belgije. Belgijska vlada še ni bila odločno ukrenila, da ga iztira, a dala mu je pa že bila razumeti, da naj popusti vsako rovanje proti francoski republiki, ker sicer ga bodo pognali iz dežele. Boulanger pa potem ni čakal, da ga iztirajo, temveč je hitro sam odšel v Anglijo. V Angliji se pa sedaj nič ne brigajo zanj. Vlada ga nič ne ovira v delovanju, pa se tudi drugače nič ne meni zanj. Angleško obdnatvo se kaj malo briga za Boulangerja. Skoro noben Anglež ga ne pride obiskat. Posebno je pa za Boulangerja neugodno, da mej Londonom in Parizom ni telefonične zveze in se torej ne more tako lahko in tako varno razgovarjati s tovariši svojimi. Dopisovanje je zamudno, brzjava pa porabiti ne more, ker bi poprej francoska vlada zvedela za vsebino brzojavk, nego oni, katerim so namenjene.

Samojska konferenca začela se je včeraj v Berlinu. Zastopniki angleški na tej konferenci so: veleposlanik v Berlinu sir E. Malet,

poslanik v Brnu Scott in specialni atašé za trgovske zadeve v Parizu Crowe; ameriški: J. A. Kasson, W. W. Phelps in G. H. Bates; nemški: državni tajnik vnanjih zadev grof Herbert Bismarck, pravi tajnik legacijski svetnik baron Holstein in legacijski svetnik dr. Kramel. Predseduje grof Herbert Bismarck. V Berlinu nemajo dosti upanja, da bi ta konferenca imela kaj uspeha.

Prosveta.

Ljubljana.

Že celih trideset let se Slovenci neso skoro nič zanimali za ime in njega pomen svoje narodnostne metropole. V Vodnikovemu spomeniku (izdanem l. 1859) skušal je prof Miklosič raztolmčiti pomen imena Ljubljana in rekel, da bi bil srečen, ko bi mogel dokazati, da je korenika lub v staroslovenščini pomenjala ne samo „črepinjo“ (lubanjo), nego tudi „hrib, grič“. Mislim, da bi se slavni linguist ne bil dolgo premišljal, to zadnje zatrditi, ko bi bil vedel, da je mej južnimi Slovani vse polno gor in gričev z imenom Ljubljan (primeri letošnji „Zvon“, str. 43). In ali ne pomeni tudi v novoslovenskem jeziku glava, glavica tudi „okroglo goro“, „okrogli grič“? In ali ni holm, na katerem stoji Ljubljanski grad, prava pravcata „glavica“?

Dalje je Miklosič dokazal, da se je prvotna oblika tega imena glasila Ljubljane, local v Ljubljanih in da je brčkone od todi postalo nemško ime „Laibach“. Proti temu mnenju se je oglašil spomenikov urednik dr. Costa pod črto, da se je s početka to ime v nemški obliki pisalo z y, torej „Laybach“ in da ta y po Grimmovem nauku stoji mesto u, da je torej prvotna oblika „Laubach“ bila in da je to ime samostavno postalo poleg slovenskega „Ljubljane“. To bi imelo nekaj zase, ko bi se moglo dokazati, da so bili ponemčeni Slovenci srednjega veka taki slovničarji, ko Grimm, in da so vedeli, zakaj pišejo y mesto i, kakor so tudi pisali „Kayser“ mesto „Kaiser“ in vender ne bode nihče trdil, da je to iz prvotnega „Kaiser“ postalo. Ne, pisava „Laybah“ je ravno tako napačna, „Laibach“, ker je to ime nastalo iz „Liblah“, okrajšano iz „Libljanah“. Slovenci so namreč takrat, ko je nemško ime našega glavnega mesta nastalo, ta kraj Liblane, v Liblanah imenovali (kakor čujemo še sedaj „Iblana“ in „Libuša“ mesto „Ljubuša“). Od tod so si prikrojili Nemci po vzgledu „Bistrica = Feistritz“ tudi svoj „Liblanah = Leibach“, ali kakor ga zdaj pišejo „Laibach“.

Da je Ljubljana zelo stara, to je gotovo, in da je že za Karla Velikega stala na Ljubljanskem Gradu kraljeva palača (Pfalz), to je zelo verjetno. Vender ne smemo verovati Valvazorju in Schönlebnu, ki sta napisala obširne Ljubljanske annale in skoro pri vsakem letu kak dogodek zabeležila. V listinah čitamo to ime prvokrat še le l. 1144, ko je bil nek Wodolricus de Lubijana (čitaj Lubijana) gradnik kraljeve palače na Gradu. (Značajno je, da v XII. stoletju še ni bilo nemško ime našega mesta v navadi!) Takrat že je obstajala pod Gradom (blizu cerkve sv. Florjana) posebna občina, katero je vladal po staroslovenski navadi občinski svet od dvanajsterih prisežnih mož („dvanajstija“) z jednim sodnikom na čelu. Še le v XIII. stoletju utemeljili so vitezi in gospodje

najmanj dvakrat... Temu kriv je Tomko; pred tem ni pri nas nikdar gorelo...“

„Tako, vsemu je kriv Tomko!“ zaklical sem nevoljno, obrnivši so od žida.

Tu se je nehote obrnilo moje oko skozi malo okence na vaški prostor. Tam ni bilo več družine kazaške — stal je tam jedini Kazak: Tomko sam in sam!

In stepni veter je neprijetno šumel... Bilo mi je žal Kazaka.

„Da, napravimo si lep dan!“ mislil sem si, osamel — nekoliko vsaj — tudi s Kazakom, brez družine. Opomnil sem krčmarja, naj privede Tomka, da ga pogostim. Ob jednem sem naročil na mizo vsega, vsega česar je imela vaška krčma dosti; tega ni bilo mnogo, ali človek včasih tega ne zaničuje, kar bi sicer zavrgel.

Za trenotek sem začul pred krčmo Tomkov glas. Dolgo se je upiral, ali na silno nadlegovanje ustopil je vender.

Na Kazakovem obrazu ni bilo nobenega znamenja srda ali očitavanja — prenašal je svojo usodo res s kazaško dostojnostjo. Čutil je globoko v duši

ta veliki greh, s katerim je toliko zla učinil častnejšim Kazakom.

Pogled njegov je bil res žalosten. Drže se jedva na nogah in trepetaje na vsem telesu, omahnil je popolnoma onemogel na stol.

Izpregovoril ni dolgo. Le jedenkrat je pozdignil osivelo glavo in vzdihnil tožno: „Tomko, Tomko, ni ga usmiljenja pokorilcu!“ In zopet je povestil glavo in si s trudno roko zakril obraz.

V tem trenutku sem prisedel bliže k Tomku in pomaknil k njemu v Ukrajini priljubljeno pijačo.

Tomko, kakor bi se probudil iz spanja, obrnil je na me oči.

„No, ogrejava si život!“

Tomko se je trpko nasmehnil — in si pogrel brez mrmaranja ta studeni, ta trpki život.

„A kaj, Tomko,“ rekel sem zaupljivo za nekaj časa, „ne povešaj glave tako nekazaški!“

Zravnal se je — toda molčal je zopet.

„To je pasje življenje, kaj ne, Tomko!“

„Pri siej Bohu, ščo pravda!“

„Ali nič ne maraj; Kazaku zopet bode boljše...“

V očesu Kazakovem zasvetila je iskra pri teh

besedah. „Dobro, dobro!“ vzdihnil je iz sebe skoro strastno, pa trpko zmajal z glavo in ugovarjaje dodal:

„Ne bode — le huje in huje! Kazak pojde odkoder je prišel in se ne povrati več h kočam svoje družine. Ni ga usmiljenja s pokorilcem ne pri gospodu ne pri družini. Tam so častne glave kazaške, ali ta moja...“

Ni izgovoril — njegov glas se je utopil v solzah.

„Ti se šališ, Tomko, — in če si postelješ!“

„Ne, ni ine postelje takovemu Kazaku — pokorilcu. Le častnim glavam je odmenjeno lepo umreti — nečastne naj sneg zamete in divji vihar raznese!“

Na to izpraznil je Tomko steklenico in v potrjenju tega, kar je povedal, ponovil s še žalostnejim in britkejšim glasom: „Pri siej Bohu, ščo pravda.“

Spominjaje se, da ni svetovati ne verovati Kazakom in čuteče resnično pomilovanje s pokorilcem iz svoje družine izključenim, nesem mudil staviti predlog, s katerim sem hotel zaprečiti Tomkovo mračno namero. (Konec prih.)

„Novi trg“ (sedaj Auersbergov trg) na levem bregu Ljubljane, ki je bil dolgo zase posebna občina. (Vrhovec, Ljubljanski meščanje, str. 4, 5.)

Popolnoma nerazumljivo je, kako more Dimitz (Kurzgefaste Geschichte Krains pag. 24) trditi, da so ortenburški vojvode sezidali palačo na Ljubljanskem Gradu. Takih vojvod z zgodovina ne pozna, nego na Koroškem in torej tudi na Kranjskem so vladali v XI. stoletju večinoma Eppensteinci, potem od 1122 do 1279 pa Sponheimci (le od 1173 do 1230 je pripadalo Kranjsko Merancem). Prvikrat se omenja tedaj Ljubljana za vlade Sponheimcev in predzadnji vojvoda iz te rodovine, Bernard, je zeló rad „pod turnom“ pri Ljubljani stanoval. Ker se je Dimičeva pomota urinila tudi v Hrovatova „Kranjska mesta“ str. 10 in 11, zato bi bilo želeto, da tudi drugi slovenski listi opozore čitajoče občinstvo na to zgodovinsko nezmisel.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu šolskemu svetu v Ločah pri Konjicah za zgradbo šole 200 gld. ter dovolil, da sme nova šola nositi njegovo ime.

— (Narodni slovenski poslanci) imeli so včeraj v hiši „Matice Slovenske“ shod, pri katerem so se posvetovali o bodočih deželnozbornih volitvah. Dosego se je popolno sporazumljenje.

— (Imenovanje.) Avskultant za Štajersko dr. Fran Kočevar in avskultant za Solnogradsko dr. Viktor Karol S upan imenovana sta avskultantoma za Kranjsko.

— (Na katoliški shod na Dunaj) odpeljala sta se v nedeljo knezoškof dr. Misija in knez škof dr. Stepišnik. Iz Ljubljane se je odpeljalo več duhovnih gospodov, izmed posvetnih pa Fr. Povše in O. Doleneč.

— (V Gospej Sveti) na Koroškem praznovala se bode od 11. maja do 6. oktobra 1100 letnica slavne te cerkve, prve na Koroškem, katero je ustanovil Solnograški škof Vergil s sodelovanjem slovenskega vojvode Kajtimira.

— (Poročil) se bode jutri g. dr. A. Homan, okrajni zdravnik v Trebnjem z gospodično Voglovo iz Škofjeloke.

— („Berliner Tageblatt“) je v Avstriji prepovedan, izvestno zaradi tega, ker je bil objavjal nepopolne vesti o zdravju naše cesarice.

— (Še jedenkrat „Kopitno podkovstvo“.) Kakor smo že včeraj javili, našla se je knjiga z naslovom „Dejanjski nauk o kopitnem podkovstvu“. „Slovenec“ nategnil je vsled tega debelo struno na svoj lončeni bas, kar mu je pa prav malo hasnilo, kajti knjiga še vedno ni Levstikova. Gospodje „Slovenčevi“ naj se prej malo pouče, kaj da je „pisateljska lastnina“, potem si bodo korenito premislili, očitati nam, da smo Levstiku „uzmali“ pisateljsko lastnino. Rečena knjižica je tako malo pisateljska lastnina Levstikova, kakor razni zakoni, katere je bil po nalogu vlade ali pa deželnega odbora prevel in o katerih še nobenemu človeku ni na um palo, nazivati je „Lex Levstik“. Levstik bil je prelagatelj, prejel je pogojeno nagrado in s tem je bil konec vseh njegovih lastninskih pravic. Ponižno prošnja, da bi se potrudili v „Slovenčevu“ uredništvo, moramo pa, žal, odkloniti. V pisarno kmetijske družbe nam je mnogo bližje, nego na Valvazorjev trg in v kmetijske družbe pisarni bilo je baš „Slovenčevu“ uredništvo še le včeraj tako srečno, da je dobilo v dar par izvodov omenjene knjižice, o kateri se mu še pred tremi dnevi niti sanjalo ni, in katera se nikdar in nikjer še ni naznanjala kot knjiga Levstikova. S tem je pravda o tej knjižici končana in mi samo to še pričakujemo, da nam uredništvo „Slovenčevu“ postreže z „berili za meščanske šole“, ker je poslednjim v članku „Narodni humbug“ bila določena važna uloga in so nekda že pred leti bila na prodaj. Na ostale opazke se ne bomo odzivali, ker so dovtipi o starem zelji, smrdljivem olji — katero je po receptu „Slovenčevu“ za pepelnico sredo dobro („De gustibus non est disputandum“) — preveč vonjavi.

— („Glasbena Matica“.) V nedeljski seji je odbor „Glasbene Matice“ sklenil, da se bode po dveh letih prestanku letos zopet priredil šolski koncert in sicer v soboto dne 4. maja zvečer. Z veseljem se spominjamo na jednake koncerte iz prejšnjih let. Da se vlani tak koncert ni priredil,

bile so uzrok kozé; mesto njega bil je Fišerjev koncert, kateri pa seveda ni nadomestil namena šolskega koncerta. Živo nam je v spominu predvinski koncert in če pomislimo, da je „Glasbena Matica“ v teku dveh let pod izvrstnim vodstvom z deloma novimi močmi in po obširnejšem učnem črteži zelo napredovala, kajti njeni uspehi pripoznali so se tudi z merodajne strani, če pomislimo, da se je vsled tega v tem času tudi število gojencev pomnožilo in da se je „Glasbena Matica“ ljudstvu priljubila, se ne varamo, ako že danes izjavimo, da bo deudeležba pri koncertu tolika, kakoršna do sedaj še ni bilo. „Glasbena Matica“ je pa tudi glede narodnega razvoja tolike važnosti, da je dolžnost vsacega narodnjaka, da po možnosti podpira ta zavod ne le materijelno, ampak tudi moralično s tem, da se udeležuje njenih koncertov in tako pripomore k večji sijajnosti. Kdor bi pa dvomil nad uspehi tega zavoda, naj se pri tej priliki prepriča, kajti sodelovale bodo jedino le osebe, ki k zavodu spadajo. Program, ki se bode pozneje objavil, je jako zanimiv. Po vsem tem se torej nadejamo, da bode v soboto redutna dvorana polna.

— (Trtna uš) poškodovala je na Kranjskem do konca 1887. l. v Krškem okraju 2302, v Novo-meškem okraju 195, v Črnomeljskem okraju 762 ha vinogradov.

— (Obesil) se je dne 38. t. m. v gozdu mej Trnovčama in Brezjem v Brdskem okraju begun 17. pešpolka — Aleksander Okorn z Vrh-á na vejo bukovega drevesa. Aleksander Okorn je 20. t. m. od vojakov pobegnil in se je bržkone iz strahu pred kaznijo usmrtil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. aprila. Katoliški shod danes zvečer otvorjen. Navzočnih 11 škofov, mej njimi Zwerger, Misija in Kahn. Blome voljen predsednikom, podpredsednikoma Hora (iz Prage) in baron Hippoliti iz Tridenta, načelnikom šolskega odseka poslanec Karlon. Shod odposlal papežu brzogjaven pozdrav, v katerem se naglašja papeževa posvetna oblast. Govorili so Gangelbauer, Lueger, Tarnowski, Haller. — S Francoskega prišlo 20 udeležencev, mej njimi 5 duhovnikov.

Pariz 29. aprila. Paketna ladija „Chateau Margaux“ trčila v „Canal La Manche“ z neko angleško ladijo in se je potopila. Potovalci in mornarji vsi rešeni.

Berolin 29. aprila. Konferenca o Samoi imela danes popoldne prvo sejo. Na predlog Nemčije se je sklenilo, da so obravnave strogo tajne.

Novi York 29. aprila. V Hamiltonu (Ontario) skočil s tiru vlak, v katerem so bili večinoma potovalci, namenjeni k predsednikovi slavnosti v Washington. Dvajset osob ubitih. 12 ranjenih.

Dunaj 30. aprila. Današnja pomladanska parada garnizije Dunajske vršila se je pred cesarjem ob najkrasnejem vremenu. V cesarjem sijajnem spremstvu so bili: nadvojvode, bavarski princ Leopold, vojvoda Cumberlandski, danski princ Valdemar, Kalnoky, vojni minister, Reuss, Nigra in vsi vojaški atašéji.

Berolin 30. aprila. „Norddeutsche“ javlja, da je Herbert Bismarck na ameriških odposlancev predlog imenovan predsednikom Samojski konferenci. Zapisnikarja sta nemški generalni konzul Arendt in angleški veleposlaniški tajnik Beauclerc.

Madrid 30. aprila. Pri včerajšnjem katoliškem shodu bilo 18 škofov. Govorniki podarjali, da treba mirnega posredovanja v očigled vojne nevarnosti. Jediní razsojevalec, ki daje dovolj jamstva, je papež, kateremu pa treba, da bode nezavisen, posvetne suverenosti.

Razne vesti.

* (Kralj srbski) Milan, ki je potoval v Jeruzalem, pišejo nekateri listi, da ustopi v samostan v Jeruzalemu ter postane menih, da bode pozneje srbski patrijarh. Verjetno to pač ni.

* (V mestu Steyr) umrl je včeraj za vnetjem pluć Josip Werndl, glavni ravnatelj in delničar avstrijske družbe za izdelovanje orožja. Od prostega delavca popél se je do tovarnarja prve vrste in tovarna v Steyru obsega 4000 □ sežujev, v njej deluje 1200 strojev in 2500 delavcev, vsak dan izdela se nad 1000 pušk repetirk.

* (Nesrečne srečke.) Iz Budimpešte se javlja 27. t. m.: Hermann, knjigovodja pri hranilnici v Lipto Szent-Miklosu, potoval je že pred osmimi dnevi na Dunaj zaradi kolekovanja sreček, katere so mu izročili zasobniki. Nezvesti uradnik je s srečkami vrednimi 40.000 gld. najbržer potegnil v daljni širni svet, ker se še dosedaj ni povrnil v svoj službeni kraj.

* (Poneverjenje.) Iz Budimpešte se 27. t. m. poroča: Josip Bozaky, bivši ravnatelj pri hranilnici v Szolnoku, poneveril je pred štirimi leti 60.000 gld. ter pobegnil z njimi v Ameriko. Včeraj pak so tukaj prijeli in zaprli domov došlega nezvestega zločinca, kateri je prinesel s saboj od poneverjene vsote še 6 gld. Velika beda priglasila je moža nazaj v domovino. Ko je redar ustopil v sobo zlodejčevu, čul je besede: „Dobro došli! Jutri bi me ne bili že dobili živega.“ Pri njem našli so tudi nabasan samokres, s katerim si je nameraval končati življenje. Zločinca poslali so k sodišču v Szolnok.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrlí se v Ljubljani:

28. aprila: Fran Vidic, posestnik, 49 let, Poljanska cesta št. 26, za mrtvodom.

29. aprila: Stanislav Zadnikar, pasarjev sin, 9 dñij, Cesarja Josipa trg št. 2, za otročjim krčem. — Marija Šibevnik, gostija, 79 let, Dolge ulice št. 5, za plućnico. — Ivana Zupančič, delavčeva hči, 8 let, Poljanska cesta št. 18, za otrovlenjem krvi z urinom.

30. aprila: Fran Zupančič, delavčev sin, 6 let, Poljanska cesta št. 18, za Brighthovo boleznijo. — Albina Obreza, hišnega posestnika hči, 14 mes., Kjučarske ulice št. 3, za krvicami. — Julija Mahnič, krojačeva žena, 31 let, Streliške ulice št. 6, za jetiko.

V deželnej bolnici:

26 aprila: Jakob Kvas, delavec, 47 let, za plućno tuberkulozo.

Tujci:

29. aprila.

Pri **Maliči**: Vahlkampf iz Beljaka. — Schweighofer iz Brna. — Kopny, Schultes, Bochatsch, Winterhoiler z Dunaja. — Stefan iz Krnova. — Wutscher iz Ljubljane. — Rydlo iz Brna.

Pri **Slonu**: Rosina iz Ribnice. — Zaman iz Podgrada. — Verbaš iz St. Petra. — Gornik iz Komende. — Wester iz Otaleša. — Lavrič iz Zirov. — Hilb iz Stuttgarta. — Bruck z Dunaja. — Fanderlik iz Ogerskega Hradiša. — Sonleitner iz Tridenta. — Sonner iz Leskovca.

Pri **Južnem kolodvoru**: Bergun iz Sevnice. — Schuster iz Križnavca. — Podnar, Wittine z Dunaja. — Cilenti z Reke.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morina v mm.
29. aprila	7. zjutraj	734.4 mm.	13.4° C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	733.6 mm.	20.8° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	734.9 mm.	11.4° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 51.2°, za 4.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29 aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	85.35 gld.	85.65 gld.
Srebrna renta	85.75	86.00
Zlata renta	111.05	110.75
5% marcna renta	100.45	100.80
Akcije narodne banke	895.00	895.00
Kreditne akcije	299.50	299.25
London	119.45	119.40
Srebro	—	—
Napol.	9.47 1/2	9.47
C. kr. cekini	5.64	5.63
	58.42	58.30
Nemške marke	—	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	96
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	125
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	120
Kreditne srečke	100 gld.	191
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	129
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	234	234

Anton Obreza, tapetnik in posestnik, presilno užaljen, javlja v svojem in soproge **Minke** imenu, da jima je odpoklical Vsemogočni njihovo preljubljeno in jedino hčerko

ALBINO

danes zjutraj ob 1/2 l. uri v nežni starosti 14 1/2 meseca v boljše življenje.

Pogreb prerano umrle bode jutri v sredo ob 1/2 6. uri popoldne iz hiše št. 3 Ključarske ulice na pokopališče k sv. Krištofu. (323)

Ljubljana, dne 30. aprila 1889.

Mesto vsake druge objave.

Gostilna

zraven farne cerkve v Zagorji, s štirimi sobami, mesnico, usajarijo, (297-3)

se pod ugodnimi pogoji takoj v najem dá.

Natančneje pove upravištvo „Slovenskega Naroda“.

Hiša na prodaj.

Prodajam proste volje svojo v Logateci imajočo hišo št. 46, katera stoji na cesti proti kolodvoru. V hiši je krma. — Natančneje pove gospod Ignacij Gruntar, c. kr. notar v Logateci. (306-3)

Marijino kopališče

poleg Prul
otvori se 1. maja.

Tudi se izdajajo naročilne karte za kopeli v lesenih in kamnitih banjah.

Za mnogobrojni obisk priporoča se
Josipina Ziakowski. (318-2)

Pijanino

dobro ohranjen, ki ima dober glas, proda se za 150 gld.

na Mestnem trgu št. 8, II. nadstropje,

na dvoriščne strani. (285-5)

CIRKUS RICHTER.

Vsaki dan

velika gala-predstava.

Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. (258-10)

Trgovina specerijskega, materialnega, barv- nega blaga in deželnih pridelkov

na Ptuiju na Spodnjem Štajerskem

ustanovljena leta 1829. na Glavnem trgu, — sedaj jako dobro obiskovana —

se dá takoj v najem ali se tudi prodaj.

Vprašanja pod naslovom: Viljem Skubitz na Ptuiju. (317-1)

Trgovsko posestvo

že 40 let obstoječe, dobro mesto v Rečici, okraj Gornji Grad na Spodnjem Štajerskem, proda se dne 13. maja 1889. leta eksekucijskim potom. — Posestvo je sodnijsko cenjeno na 5000 gld. — Kateri želé kupiti, se vabijo.

Tudi se na tem posestvu na I. mestu intabulovana terjatev, ki se obrestuje po 6%, v okr. znesku 3000 gld., po potu cesije odstopi.

Kaj več pove O. Urban v Trbovljah. (316-1)

C. kr. priv.

kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje (217-12)

komerčnega litega blaga, peči v velikej izberi, ognjišče in ognjiščnih delov, kotlov v vsakoršnji obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemačev, svetilničnih stebrov, priprostih in olepšanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljanih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škrapcev, itd., strojnih delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in pavilijonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijskih priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožnatih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, stenskih in visečih steljk, plošč za vrvi, konope in žične vrvi, itd., strojev vodostopnic, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in ostj iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Služba organista,

koji bi bil ob jednom tudi občinski tajnik, razpisuje se v občini Lokve (Corgnale).

Plača 1 gld. na dan s prostim stanovanjem. Prosilci naj se oglašé osobno ali pa pismeno s prošnjami do 10. maja t. l. pri podpisnem županstvu.

Županstvo v Lokvi (Corgnale) (Via Divača),
dne 25. aprila 1889.

(308-2)

Župan: J. Gregorčič.

Takoj delujoče.

Uspeh zagamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpalih in osiyeilih lasch. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Edvardu Mahr-u; v Trstu A. Praxmayer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofoletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orientalsko lepotalno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(651-14)

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kislá voda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goríc.

Kot zdravilna voda. Radenska kislá voda ima med vsemi evropskimi kislecí največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi clovek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledlach, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurji, pri zastíženjih, kadar se napravlja kislina v želodcu in črevesu, pri vredu, katarih in živčnih boleznih.

Kot namizna voda. Vsled obilne oglene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in močnega penjenja je radenska kislá voda najbolj priljubljena pozivljajoča pijača. Pomešana s kislím vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šameča, žejo gaseča pijača, koje imenujejo mineralni šampanje.

Obvarovalno zdravilo. Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislá voda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škrlatico, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja. Kopeli se prirejujejo iz železnate in kisle vode z raznovrstno gor-koto. Skušnja učí, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.) (339-52)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo. Liter radenske kisle vode ima v sebi 0.06 gr. dvakratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščke kosti in brustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočina kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivali, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem prostu vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavniske prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastoj in franko kopališče radenske slatine na Štajerskem.

V zalogi imata kisló vodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.

— Nova koncesijonovana —

tovarna za sodno vodo

v Ljubljani.

Slavni mestni magistrat v Ljubljani dal mi je dne 6. februvarija 1889. št. 21280 koncesijo za osnovno tovarne za sodno vodo v Ljubljani v hiši št. 2 na Preširnovem trgu (lekarna pri „Zlatem orlu“).

To naznanjajoč občinstvu, opomnim, da se bode v moji tovarni sodna voda na najskrbnejši in najracijonejši način delala, in da se že sedaj prodajajo vsi sifoni le v garantovano po predpisu ministerske naredbe dne 11. julija 1888. št. 120 drž. zak. iz 90% cinkove zmesi napravljenih zaklepah, torej je v njih zdravju neškodljiva okrepčujoča pijača, v kateri ni prav nič svinca, kar izvrstno ugaja sanitetnim zahtevam.

Z velespoštovanjem

Jos. Svoboda,

lekarna in tovarna sodne vode.

(289-4)

